

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 265/06-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. augusta 2006 predbežne prerokoval sťažnosť MVDr. E. K., P., zastúpeného advokátom JUDr. J. D., P., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 až 48 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkami Okresného súdu Prešov sp. zn. 15 C 144/94 z 15. mája 2003, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 Co 343/03 z 12. novembra 2003 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 27/2004 z 29. novembra 2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MVDr. E. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. júla 2006 doručená sťažnosť MVDr. E. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 až 48 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkami Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 15 C 144/94 z 15. mája 2003, Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Co 343/03

z 12. novembra 2003 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Cdo 27/2004 z 29. novembra 2005.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Rozsudkom Okresného súdu v Prešove zo dňa 11. 07. 2003 bolo rozhodnuté, o neplatnosti kúpnej zmluvy medzi B. D. (...) ako predávajúcou a kupujúcim MVDr. E. K. (...), ktorej vklad bol povolený Katastrálnym úradom v K., Správa katastra P. dňa 28. 05. 1994, pod číslom V 1713/94 (...).

Proti rozsudku Okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie dňa 15. 05. 2003, č. k.: 15 C 144/94-391. Krajský súd potvrdil rozsudok Okresného súdu, že kúpna zmluva uzavretá medzi B. D. a MVDr. E. K. je neplatná.

Sťažovateľ tvrdí, že celé súdne konania trpia hrubými procesnými vadami už od počiatku, keď súdy oboch stupňov riadne nekonali vo veci i napriek tomu, že žalobkyňa B. D. už svojím podaním doručeným súdu dňa 08. 04. 1997 založeným v súdnom spise na č. listu 148 zobrala žalobu v celom rozsahu späť, s ktorým žalovaný podľa ust. § 208 O. s. p. súhlasil svojím podaním dňa 22. 04. 1997 a napriek tomu odvolací súd nerozhodol o pripustení späť vzatia žaloby a nezrušil rozsudok súdu I. stupňa a nezastavil konanie. Preto cestou svojho právneho zástupcu, JUDr. K. V. - advokáta, podal dovolanie a žiadal dovolací súd aby napadnuté rozsudky I. stupňového a odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie I. stupňovému súdu. Dovolací súd dovolanie sťažovateľa zamietol. (...)

Sťažovateľ žiada ústavný súd aby sa zaoberal postupom Okresného aj Krajského súdu v predmetnej veci pričom aby konanie posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu. Pri posudzovaní tejto sťažnosti nech Ústavný súd vychádza z predloženej sťažnosti a obsahu súdnych spisov týkajúcich sa predmetnej veci a zo stanovísk účastníkov konania.“

Sťažovateľ ďalej podrobne v sťažnosti uvádza, v čom vidí porušenie označených práv najmä rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu a v závere žiada, aby ústavný súd vydal toto rozhodnutie:

„Ústavný súd ruší rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.: 3 Co 343/03 a prikazuje Krajskému súdu v Prešove, aby vo veci konal, nakoľko bol porušený zákon.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu, ktorým sú aj zbytočné prieskumy v konaní pred všeobecnými súdmi, sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľ namieta porušenie svojich práv podľa čl. 46 až 48 ústavy rozsudkom okresného súdu sp. zn. 15 C 144/94 z 15. mája 2003 v spojení s opravnými uzneseniami

z 23. júna 2003 a 1. augusta 2003 a uznesením krajského súdu sp. zn. 3 Co 343/03 z 12. novembra 2003, ktorý nadobudol právoplatnosť ešte 20. januára 2004.

Ústavný súd ďalej zistil, že v sťažnosti napadnuté konanie vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 27/2004, ktoré je označené iba v záhlaví sťažnosti (nie v petite), bolo právoplatne skončené 9. januára 2006, keď nadobudlo právoplatnosť uznesenie najvyššieho súdu z 29. novembra 2005, ktorým bolo dovolanie sťažovateľa odmietnuté.

Vzhľadom na dátum právoplatného skončenia sťažnosťou napadnutých konaní a rozhodnutí všeobecných súdov a dátum doručenia sťažnosti ústavnému súdu (10. júl 2006) je zrejmé, že v danej veci sťažovateľ uplatnil nárok na ochranu ústavnosti po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (obdobne II. ÚS 172/06, II. ÚS 224/06).

Poukazujúc na závery o oneskorenosti podania sťažnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že ju z toho dôvodu odmietol bez toho, aby sa zaoberal opodstatnenosťou v nej uvedených námietok.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. augusta 2006